زه چا پیدا کړی یم؟ او ولې؟هر څه د خالق د وجود څرګندونه کوي

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پیدا کړي دي؟
په اسمان او ځمکه کې دا دقیق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟
انسان چا پیدا کړی او هغه ته د اورېدلو، لیدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعیتونو د پوهېدلو وړتیا چا ورکړې ده؟
تاسو د خپل بدن او د ژوندیو موجوداتو په سیستمونو کې دا دقیق جوړښت څنګه تشریح کوئ؟ او دا چا لومړی پیدا کړی دی؟
دا لوی کاینات څنګه د کلونو په تېرېدو د خپلو قوانینو سره منظم چلیږي او برقرار پاتې دي؟
هغه نظامونه چا رامینځته کړي چې دا نړۍ کنټرولوي (ژوند او مرګ، د ژوندیو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟
آیا دې کائناتو خپل ځان پخپله پیدا کړي؟ یا له هېڅ څخه منځ ته راغلي؟ او یا په تصادفي ډول موندل شوي دي؟
ولې یو څوک د داسې شیانو په شتون باور لري چې لیدلی یې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مینه) آیا لامل یې دا نه دی چې هغه یې اغیزېویني؟ نو څنګه انسان د دې لویو کائناتو د پیدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه یې د پېدایښت، صنعت او رحمت اغیزې ویني؟!
هېڅ هوښیار به دا ونه مني چې ورته وویل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې یو څوک یې جوړ کړي! یا ورته ووایې: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځینې خلک څنګه په هغه چا باور کولی شي چې وایي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پیدا شوي؟ یو عقلمند انسان څنګه منلی شي ورته وویل شي چې: د کائناتو دا دقیق نظم په تصادفي توګه رامینځته شوی دی؟
الله تعالی فرمایلي دي:(أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ، أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ). {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ}آیا دوی بې له څه شي پیدا کړی شوي دي، یا هم دوی، پخپله پیدا کوونکي دي. آیا دوی آسمانونه او ځمکه پیدا کړي دي؟ بلکې دوی یقین نه کوي.[52 : 32].

الله سبحانه وتعالی

یوازې یو رب او خالق دی چې ډېر زیات او ستر نومونه او صفتونه لري هغه چې د هغه د کمال څرګندونه کوي: نو د هغه له نومونو څخه دا دي: الخالق (پیدا کوونکی)، الرحیم (رحم کوونکی) الرازق (رزق ورکوونکی) الکریم (سخي ذات) او "الله" د لوی څښتن سبحانه و تعالی تر ټولو مشهور نوم دی، او معنی یې دا ده چې: یوازې د عبادت وړ ذات چې هېڅ شریک نه لري.
الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي([1]):(قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ (قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ)(اې نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی).* ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ * ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُهم دا الله بې نیازه (بې حاجته) دی*لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ *لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ) نه يې (څوک) زیږولي او نه دی (له چا) زیږول شوی دی.*وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ) وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ)او د ده هېڅوک سیال (او) برابر نشته.[112: 1-4].
او الله تعالی فرمایلي:(اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ)الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوک وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهیږي چې د دوی مخې یا یې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هېڅ شی نه شي راګیرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسۍ یې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکی او اسمان) ساتنه یې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی.[2 : 255].

د سپېڅلي رب صفتونه

څښتن تعالی هغه ذات دی چې ځمکه یې پیدا کړه او هغه یې اېل کړه، د خپلو مخلوقاتو لپاره یې مناسبه وګرځوله او دی هغه ذات دی چې آسمانونه او لوی مخلوقات یې په دوی کې پیدا کړل او د لمر، سپوږمۍ، شپې او ورځې لپاره یې دا دقیق کنټرول رامنځته کړی چې پر عظمت یې دلالت کوي.
رب تعالی هغه ذات دی چې هوا یې موږ ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، او هغه ذات دی چې پر موږ بارانونه وروي او موږ ته یې سمندرونه او سیندونه تابع کړي او دی همغه ذات دی چې موږ ته یې هغه مهال روزي راکوله کله چې موږ د مېندو په رحمونو کې کوچنیان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، او دی همغه ذات دی چې زموږ په رګونو کې یې ویني جریان ورکړی، او زموږ زړونو ته یې په مستمر ډول له زیږون څخه تر مرګه حرکت ورکړی دی.
الله تعالی فرمایلي:(وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ)(او الله تاسو د خپلو میندو له خېټو نه راوویستئ، په داسې حال کې چې پر هېڅ شي نه پوهېدلئ او تاسو ته یې غوږونه او سترګې او زړونه در کړل، د دې لپاره چې شکر وباسئ)(16: 78)

هغه رب چې عبادت یې کیږي باید د کمال په صفتونو سره یاد شي.

زموږ خالق موږ ته عقلونه راکړي چې د هغه عظمت درک کوي، او په موږ کې یې داسې یو طبیعي فطرت زیږولی چې د هغه پر کمال دلالت کوي، او دا چې شونې نده هغه ذات د نیمګړتیاوو په صفتونو سره یاد شي.
عبادت باید خامخا او یوازې د الله جل جلاله وشي، ځکه همدی بشپړ ذات دی چې د عبادت مستحق دی او هر هغه څه چې له هغه پرته یې عبادت کیږي باطل او نېمګړی دی او مرګ او فنا کېدل پرې راځي.
انسان، بت، ونه او یا حیوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!
د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي له خپل ځان څخه د ټیټ مخلوق عبادت وکړي؟
شونې نه ده چې رب دې د یوې میرمنې په خېټه کې د ماشوم په څېر وي او داسې وزیږول شي لکه څنګه چې ماشومان زیږیږي!
څښتن هغه ذات دی چې مخلوقات یې پیدا کړي او مخلوقات یې په قبضه کې دي او د هغه تر واک لاندې دي، ناشونې ده چې انسانان ورته زیان ورسوي؛ او ناشونې ده چې هغه په دار وځړوي، شکنجه یې کړي او سپکاوی ورته وکړي!
ناشونې ده چې رب دې ومري!

ښتن هغه ذات دی چې نه هېروي، نه خوب کوي او نه خوري، هغه لوی دی، ناشوني ده چې ښځه یا بچی ولري؛ خالق د عظمت صفتونه لري او هېڅکله نه اړمن کيږي او نه په نیمګړتیا سره یادیږي، او ټول هغه نصوص چې نسبت یې پیغمبرانو ته کيږي او د خالق د عظمت سره په ټکر کې وي، هغه تحریف شوي نصوص دي او صحیح وحې نه ده کومه چې موسی، عیسی، او نورو پیغمبرانو علیهم السلام راوړې ده.
الله تعالی فرمایلي:يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73) يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73)اې خلکو! یو مثال راوړل شوی نو غوږ ورته کيږدی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را یو ځای هم شي هېڅکله به یو مچ هم پیدا نه کړی شي او (دا لا څه) که یو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی.مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74)دوی د الله تعالی قدر ونه کړ، څنګه چې د هغه د قدر کولو حق دی، بېشکه الله خامخا ډېر زورور، ښه غالب دی (74).[22: 73, 74].

آیا دا معقوله ده چې خالق دې موږ له وحی پرته پرېږدي؟

آیا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پیدا کړي، آیا هغه یې بې مقصده پیدا کړي دي، حال دا چې هغه په هر څه پوه او حکیم دی؟
آیا دا عقل مني چې هغه ذات چې موږ یې په دومره دقت او مهارت سره پیدا کړي یو او د ځمکې او اسمانونو هر څه یې زموږ تابع کړي، چې موږ به یې له کوم هدف پرته پیدا کړي یو، او یا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابولو پرته پرېږدي چې زموږ فکر یې مشغول کړی دی، لکه: ولې موږ دلته یو؟ او له مرګ نه وروسته څه دي؟ او زموږ د پیدایښت موخه څه ده؟
بلکي الله پیغمبران رالیږلي چې موږ د خپل شتون په هدف پوه شو او دا چې هغه له موږ نه څه غواړئ!
الله جل جلاله د دې لپاره پیغمبران رالیږلي چې موږ ته خبر راکړي چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، او چې پوه شو څنګه یې عبادت وکړو، او موږ ته د هغه د اوامرو او منهیاتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې موږ ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که موږ یې مراعت کړو، نو پاک او له نیکیو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.
او یقینا چې الله ډېر پیغمبران رالیږلي، لکه (نوح، ابراهیم، موسی او عیسی) او الله تعالی دغو پیغمبرانو ته داسې نښې او معجزې ورکړې چې د دوی د رېښتینولۍ څرګندونه کوي او دا چې دوی د خالق له خوا رالیږل شوي دي.
او د پیغمبرانو وروستنی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم دی - او الله جل جلاله پرې قرآن کریم نازل کړی دی.
او رسولانو موږ ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې رېښتینی ژوند به له مرګ نه وروسته وي.
او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي؛ هغه ذات چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت هم کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.
الله تعالی فرمایلي دي:
يَابَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35) يَابَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35)اې د ادم اولاده! که تاسو ته له تاسو نه واقعًا رسولان راشي، چې تاسو ته زما آیتونه بیانوي، نو هغه څوک چې پرهېزګاره شو او (د ځان) اصلاح یې وکړه، نو په دوی باندې به نه څه وېره وي او نه به دوی غمجن کیږي.وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (36) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (36)او هغوی چې زموږ آیتونه یې دروغ وبلل او تکبر یې ترې وکړ، نو هغوی دوزخیان دي، تل ترتله پکې اوسېدونکي دي.[7 : 35,36].
او الله پاک فرمایلي:(أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ) (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ)آیا نو تاسو ګمان کوئ چې بې شکه موږ تاسو عبث پیدا کړي یاست او دا چې بې شکه تاسو به موږ ته بېرته نه راګرځئ.[23: 115].

قرآن کریم

قرآن کریم د الله تعالی کلام دی چې په وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې نازل کړی، او دا ترټولوستره معجزه ده چې د محمد صلی الله علیه وسلم د نبوت حقیقت څرګندوي. په خپلو احکامو کې حق او په خپلو معلوماتو کې رېښتینی دی، او الله تعالی یې منکران د یو سورت په څېر د سورت په راوړلو سره وننګول، مګر دوی د هغه حیرانوونکي انداز او الفاظو عاجز کړل، په دې کې ډېر عقلي شواهد او ساینسي حقایق شامل دي چې دا په ډاګه کوي چې دا کتاب د انسانانو لخوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د انسانیت د ښتن پاک کلام دی.

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله له اوله پیغمبران رالیږلي چې خلک د خپل رب لور ته راوبلي او د هغه اوامر او نواهي هغوی ته ورسوي، او د هغوی ټولو بلنه دا وه چې: یوازې د الله جل جلاله عبادت وکړئ او هر کله چې به یو قوم هغه څه پرېښودل پیل کړل چې پیغمبر به یې ورته راوړي وو او یا به یې د هغې د بدناملو هڅه وکړه، لکه د الله تعالی په یووالي امر، نو الله تعالی به د دې لارې د سمونتیا لپاره بل رسول راولېږه چې خلک بېرته د توحید او د الله تعالی اطاعت ته راوګرځوي، تر دې چې الله تعالی د محمد صلی الله علیه وسلم په رالیږلو سره د رسولانو لړۍ پای ته ورسوله، چا چې د قیامت تر ورځې پورې ټولو انسانانو ته عمومي او ابدي شریعت راوړی، داسې قانون چې د مخکنیو قوانینو بشپړونکی او منسوخوونکی دی، او لوی الله د قیامت تر ورځې پورې د دې شریعت او رسالت د دوام تضمین کړی دی.
له همدې امله، موږ مسلمانان په ټولو پخوانیو پیغمبرانو او کتابونو. ایمان لرو - لکه څنګه چې الله امر کړی -
الله تعالی فرمایلي:(ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ) (ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ)رسول پر هغه څه ایمان راوړی چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی دی په الله او د هغه پر ملایکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو (او وایي چې) موږ د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په مینځ کې فرق نه کوو او وایي چې: موږ واورېدل او خبره مو ومنله (موږ) ستا (نه) بخښنه (غواړو) ای زموږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتګ دی[2: 285]. [2: 285].

يو ځوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان يې رالیږلي او چا چې له دوی څخه د يوه په پيغمبرئ کفر وکړ نو په حقيقت کې يې په ټولو کفر کړی دی، له دې به لويه ګناه نه وي چې يو ځوک د الله تعالی له وحيې انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پيغمبرانو ايمان راوړل ضروري دي.
په دې زمانه کې پر هر چا فرض دي چې د الله تعالی په ټولو پيغمبرانو ايمان راوړي، او دا کار يوازې د دوی په وروستي او اخري پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم په ايمان راوړلو او پيروي سره کېږي.
الله تعالی په قران کريم کې فرمايلي دي، ځوک چې د الله په کوم پيغمبر له ايمان راوړلو څخه انکار کوي نو هغه په الله تعالی کافر او د هغه د وحی دروغ ګڼونکی دی:
لاندې آيت ولوله:"إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ورُسُلِهِ ويُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ ورُسُلِهِ ويَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ ونَكْفُرُ بِبَعْضٍ ويُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا "إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ورُسُلِهِ ويُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ ورُسُلِهِ ويَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ ونَكْفُرُ بِبَعْضٍ ويُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا)بېشکه هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو کافران کېږي او دوی غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په مينځ کې بېلتون وکړي او دوی وايي چې مونږ پر ځينو (رسولانو) ايمان راوړو او په ځينو کافر کېږو او دوی غواړي چې د دې (اسلام او کفر) په مېنځ کې (بله) لار ونيسيأُولَئِكَ هُمُ الكافِرُونَ حَقًّا وأَعْتَدْنا لِلْكَفَرَيْنِ عَذابًا مُهِينًا)". أُولَئِكَ هُمُ الكافِرُونَ حَقًّا وأَعْتَدْنا لِلْكَفَرَيْنِ عَذابًا مُهِينًا)".دغه کسان په رښتيا کافران دي او موږ د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تيار کړی دی[4: 150,151].

اسلام څه شی دی؟

اسلام؛ د الله تعالی يووالي ته غاړه اېښودل دي، په پيروئ سره هغه ته تسليمېدل او په خوښئ او منلو سره د هغه د شريعت پيروي کول دي.
او الله تعالی رسولان له يو پيغام سره راليږلي چې هغه: د يو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شريک نه لري.
او اسلام د ټولو پيغمبرانو دين دی، د دوی بلنه يو شان او شريعتونه يې بېلابېل دي. نن ورځ مسلمانان يوازيني خلک دي چې د صحيح دين پيروي کوي، هغه دين چې د ټولو انبياوو لخوا راوړل شوی او په دې وخت کې د اسلام پيغام حق دی، نو هغه رب چې ابراهيم، موسی او عيسی عليهم السلام يې راليږلي؛ همغه رب دی چې محمد صلی الله عليه وسلم يې راليږلی، او اسلامي شريعت د نورو مخکنيو شريعتونو منسوخوونکی دی.
ټول هغه دينونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - هغه دينونه دي چې د انسانانو له خوا رامينځته شوي، يا دا چې الهی اديان وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو، ميراثي افسانو او بشري اجتهاداتو ګډوله ترې جوړه شوه. خو د مسلمانانو عقيده يوه روښانه عقيده ده چې بدلون نه مومي، او قرآن کريم ته وګوره چې په ټولو اسلامي هيوادونو کې همدا يو کتاب دی.
الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي:
قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (84) قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (84)ته ووايه: موږ ايمان راوړی پر الله او پر هغه (کتاب) چې پر موږ نازل کړی شوی دی او پر هغه څه چې په ابراهيم او اسماعيل او اسحاق او يعقوب او (د هغه) په اولادې نازل کړی شوي دي او پر هغه څه چې موسٰی او عيسٰی او (نورو) نبيانو ته د خپل رب له جانبه ورکړل شوي دي، موږ په دوی کې د هېڅ يو په مينځ کې فرق نه کوو او موږ خاص د هغه (الله) د حکم منونکي يو.وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ 85). وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ 85).(او ځوک چې له اسلام پرته (بل) دين ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانيانو څخه دی)[3: 84,85].

مسلمانان د عيسی عليه السلام په اړه څه عقيده لري؟

آيا پوهېږې چې مسلمانان بايد د الله تعالی پر پيغمبر عيسی عليه السلام ايمان ولري، له هغه سره مينه ولري، درناوی يې وکړي او په هغه رسالت يې ايمان ولري چې هغه يوازې د يو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شريک نه لري! او مسلمانان په دې باور دي چې حضرت عيسی او حضرت محمد (صلی الله عليهما وسلم) دواړه پيغمبران وو او دا چې دوی د دې لپاره راليږل شوي وو چې خلکو ته د الله او د جنت لار وښيي.
او موږ باور لرو چې عيسی عليه السلام د الله تعالی له خوا له لويو پيغمبرانو څخه يو راليږل شوی پيغمبر دی او موږ باور لرو چې هغه په معجزانه توګه زېږېدلی و، او الله تعالی موږ ته په قرآن کې فرمايلي چې عيسی عليه السلام يې پرته له پلار څخه پيدا کړی، لکه څنګه يې چې آدم له مور او پلار پرته پيدا کړی، نو الله خو په هر څه قادر دی.
او موږ باور لرو چې عيسی معبود نه دی او نه د الله تعالی زوی دی، او نه په دار شوی دی، بلکې هغه ژوندی دی، الله تعالی خپل طرف ته پورته کړی چې په وروستي وخت کې د عادلانه قضاوت کوونکي واکمن په توګه راښکته شي، او دی به له مسلمانانو سره وي، ځکه چې همدوی په توحيد ايمان لري؛ هغه توحيد چې عيسی او ټولو پيغمبرانو عليهم السلام راوړی دی.
الله پاک موږ ته په قرآن کريم کې خبر راکړی چې د عيسی پيغام (رسالت) د عيسويانو له خوا تحريف شوی او دا چې د ګمراهانو يوې ډلې انجيل تحريف کړی او بدلون يې پکې راوستی او داسې متنونه يې ورزيات کړي چې عيسی نه دي ويلي، د دې خبرې ثبوت د انجيل بېلابېلې نسخې او تر منځه يې د ټکر شتون دی.
الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې عيسی د خپل رب عبادت کاوه او له هېچا يې نه و غوښتي چې د هغه عبادت وکړي، بلکې هغه خپل قوم ته امر کړی و چې د هغه د خالق عبادت وکړي، خو شيطان عيسويان د عيسی عبادت ته اړ کړل، او الله تعالی موږ ته په قرآن کريم کې فرمايلي چې هغه چاته به ښښنه ونه کړي چې له الله پرته د بل چا عبادت کوي، او دا چې عيسی عليه السلام به د قيامت په ورځ له هغه چا څخه بېزاره شي چې د هغه عبادت يې کاوه او ورته به وايي چې: ما خو تاسو ته امر کړی و چې د خالق عبادت وکړئ او ما هېڅکله له تاسو نه و غوښتي چې زما عبادت وکړئ. د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی:
(يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوح□ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَـٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡر□ا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰه□ وَٰحِد□ۖ سُبۡحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَد□ۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيل□ا)
(يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوح□ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَـٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡر□ا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰه□ وَٰحِد□ۖ سُبۡحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَد□ۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيل□ا)اې اهلِ کتابو! تاسو په خپل دين کې غُلُوّ (زياتی) مه کوئ او الله ته يواځې د حقې خبرې نسبت کوئ، يقينًا همدا خبره ده چې د مريمې زوی مسيح

عیسیٰ خو بس د الله رسول او د هغه کلمه ده، چې هغه يې مريم ته غورځولې وه او د هغه (الله) له جانبه روح دی، نو تاسو پر الله او د هغه پر رسولانو ايمان راوړئ او تاسو مه وايئ چې (معبودان) درې دي، تاسو (له دې نه) منع شئ، تاسو لپاره به (دا) ډېره ښه وي، يقينًا همدا خبره ده چې الله يو معبود دی زه د هغه پاکي بيانوم له دې نه چې د هغه لپاره دې اولاد وي، خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله ښه کافي دی د کار ساز (په توګه).[4 : 171].

الله تعالی فرمايي:(وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ)او کله چې الله وفرمايل: اې عيسیٰ د مريمې زويه! ايا تا خلقو ته ويلي وو چې له الله نه غير ما او زما مور دوه معبودان ونيسئ؟ عيسیٰ وويل زه ستا پاکي بيانوم، زما لپاره جايز نه دي چې زه هغه خبره وکړم چې د هغې حق ما ته نشته، که چېرې ما دا خبره کړې وَی، نو يقينًا تا ته به معلومه وَی، ته عالم يې پر هر هغه څه چې زما په نفس کې دي او زه نه پوهېږم پر هغه څه چې ستا په نفس کې دي، بېشکه هم ته پر غيبو ښه عالم يې.(5 :116)

څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي بايد اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله عليه وسلم پيروي وکړي.

له هغو حقايقو چې پيغمبرانو او رسولانو پرې اتفاق کړی دا دی چې يوازې هغه مسلمانان به په آخر کې نجات مومي چې په الله تعالی ايمان لري او د هغه سره په عبادت کې هېڅوک نه شريکوي او په ټولو پيغمبرانو او رسولانو ايمان لري. هغه څوک چې د موسی عليه السلام په زمانه کې وو او په هغه يې ايمان راوړی و او د هغه په لارښوونو يې عمل کړی و، نو هغوی ښه مسلمانان او صالح مؤمنان دي، خو وروسته له دې چې الله تعالی عيسی عليه السلام راوليږه، نو د موسی عليه السلام پيروان بايد په عيسی عليه السلام ايمان راوړي او هغه څوک چې په عيسی عليه السلام ايمان ولري ښه مسلمانان دي، او څوک چې په عيسی عليه السلام له ايمان راوړلو انکار وکړي او ووايي چې زه د موسی عليه السلام په دين يم، هغه مومن ندی؛ ځکه چې هغه د الله تعالی له خوا له رالېږل شوي پيغمبر څخه انکار کړی، همدا رنګه وروسته له دې چې الله تعالی وروستی پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم راوليږه، پر ټولو واجب شوه چې ايمان پرې راوړي، نو هغه رب چې موسی او عيسی يې رالېږلي همغه رب دی چې وروستی پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم يې رالېږلی، نو چا چې د محمد صلی الله عليه وسلم په رسالت کفر وکړ او ويې ويل چې "زه به د موسی او يا عيسی پيرو پاتې شم، نو دا مؤمن نه دی.

د يو چا لپاره دا بسنه نه کوي چې ووايي هغه د مسلمانانو درناوی کوي او نه يې په آخرت کې د خلاصون لپاره بسنه کوي چې خيرات ورکړي او د غريبانو سره مرسته وکړي، بلکې بايد په الله تعالی، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ايمان ولري؛ تر څو الله تعالی ترې دا هر څه قبول کړي!، له شرک او کفر څخه بله لويه ګناه نشته او لدې چې د الله تعالی هغه وحی رد کړی شي چې هغه نازله کړې ده او يا يې د وروستي پيغمبر له پيغمبرۍ انکار وشي. نو هغه يهودو او نصارو چې د محمد صلی الله عليه وسلم د رسالت په اړه اورېدلي وي او په هغه يې له ايمان راوړلو انکار کړی او په اسلام کې له داخلېدو يې انکار کړی، د دوزخ په اور کې به د تل لپاره پاتې شي لکه څرنګه چې الله تعالی فرمايلي: {إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ} {إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ}. (بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به) د دوزخ په اور کې تل ترتله وي، هم دغه کسان تر ټولو بد خلق دي)[98: 6].

له هغه وخته چې بشريت ته د الله تعالی وروستی پيغام نازل شوی، نو هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم پيغام اوري، بايد په هغه ايمان راوړي، د هغه د شريعت پيروي وکړي او په اوامرو او نواهيو کې د هغه اطاعت وکړي، او څوک چې دا وروستی پيغام واوري او رد يې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي، د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وينا ده:

(وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ) (وَمَن يَبتَغِ غَيرَ ٱلإِسلَٰمِ دِينا فَلَن يُقبَلَ مِنهُ وَهُوَ فِي ٱلـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلخَٰسِرِينَ 85) او څوک چې له اسلام نه غېر (بل) دين غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانيانو څخه دی.[3 : 85].

او الله تعالی فرمايلي:(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ)ورته وايه اې اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ يو برابر دی، دا چې د الله نه پرته به بل څه نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شريکوو او نه به څوک له الله نه پرته يو بل د معبودانو په توګه نيسي، نو که وګرځېدل بيا ورته ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان يو.(3: 64).

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ايمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ايمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالی او مالک دی، د هغه په شان هېڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه يوازې د عبادت مستحق دی.

په پرښتو ايمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه يې پيدا کړي او دنده يې ورسپارلې چې پر پيغمبرانو عليهم السلام يې وحی نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ايمان راوړل چې الله تعالی په خپلو پيغمبرانو عليهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجيل) او وروستی کتاب قرآن کريم.

په ټولو پيغمبرانو -عليهم السلام- ايمان راوړل لکه: نوح، ابراهيم، موسی، عيسی او د دوی وروستی محمد صلی الله عليه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو څخه وو، د وحی په واسطه يې د دوی ملاتړ کړی او هغه نښې او معجزې يې ورکړې چې د دوی د رېښتينولۍ څرګندونه کوي.

د آخرت په ورځ ايمان راوړل چې الله جل جلاله به مخکيني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په مينځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخلوي.

په تقدير باور او دا چې الله په هر څه پوهيږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا هر څه يې ليکلي دي او د دې اراده يې هم کړې ده او هر څه يې پيدا کړي هم دي.

اسلام د نېکمرغۍ لار ده

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی او د عربو پورې ځانګړی دین نه دی.
اسلام په دې دنیا کې د ریښتینې خوښۍ او په آخرت کې د ابدي نعمتونو لاره ده.
اسلام یوازینی دین دی چې د روح او بدن اړتیاوې پوره کولی شي او د انسانانو ټولې ستونزې حلولی شي.
الله تعالی فرمایلي دي:
{قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلا يَضِلُّ وَلا يَشْقَى {قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلاَ يَضِلُّ وَلاَ يَشْقَى(الله) وویل: تاسو دواړه له دې (جنت) نه کوز شئ ټول، ستاسو ځینې به د ځینو نورو دښمنان وي، نو که تاسو ته زما له جانبه هدایت راغی، نو چا چې زما د هدایت پیروي وکړه، نو دی به نه ګمراه کېږي او نه به بدبخته کېږي.وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىاو هغه څوک چې زما له ذِکر (قرآن) نه مخ وګرځوي، نو بېشکه د ده لپاره ډېر تنګ ګذران (او ژوند) دی او دی به موږ د قیامت په ورځ ړوند راپورته کوو.[20: 123, 124].

اسلام ته په داخلېدو کې څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل سترې ګټې لري، چې ځینې یې دا دي:
- په دنیا کې بریا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شیطان او شهوتونو بنده به و.
- په آخرت کې تر ټولو لویه بریا د دوزخ له عذابه ژغورل، جنت ته داخلېدل او په جنت کې د الله تعالی رضا او د ابدي ژوند ګټل دي.

هغه څوک چې الله تعالی یې جنت ته داخل کړي، د مرګ یا هر ډول ناروغۍ، درد، غم، یا بوډاتوب پرته به په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي، او دوی به هر څه چې دوی یې غواړي ترلاسه کړي.
په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو لیدلي، نه غوږونو اورېدلي او نه د چا په فکر کې ګرځېدلي.
د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وینا ده چې فرمایي:(مَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ)چا چې نېک عمل وکړ، سړی وي، یا که ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو خامخا هرومرو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، ډېر پاکېزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزا ورکړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل کې چې دوی به کول.[16 : ٩٧].

که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، چې هغه د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.
انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب به ایمان له لاسه ورکړي.
هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنګه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.
الله تعالی فرمایلي دي:
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) (قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15)ووایه بېشکه (حقیقي) زیانمن هغه خلک دي چې د قیامت په ورځ یې ځانونه او خپلې کورنۍ په تاوان کې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه څرګند تاوان دی.لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ } . لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ) د هغوی لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وریځې (لکه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ.[39: 15, 16].

پرېکړه مه ځنډوه!

دنیا د ابدیت کور نه دی ...
ژر دی چې ټول ښایست به یې له منځه لاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي...
او هغه ورځ به راشي چې د کړنو حسابي به درسره وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی فرمایلي:{وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا} {وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا} (او کتاب به کېښودل شي، نو ته به مجرمان وینې چې له هغه څه نه به وېرېدونکي وي چې په ده کې دي او وایي به: اې زموږ هلاکته! د دې کتاب (عملنامې) څه حال دی چې نه وړه (ګناه) پرېږدي او نه غټه مګر هغه (هره یوه) یې حساب کړې ده او دوی به خپل ترسره کړي عملونه حاضر ومومي، او ستا رب پر هېچا ظلم نه کوي).[18 : 49].
او یقینا چې الله تعالی په ډاګه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.
نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی:{وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ } (وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِين)(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی)[3 : 85].
نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.
نو الله موږ پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.
ډاډه اوسه چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهېږي چې کله به مري!
نو د قیامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وایې چې پوښتنه درڅخه وکړي چې: ولې دې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولې دې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟
نو ته به خپل پروردګار ته د قیامت په ورځ څه ځواب وایې، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری درکړی و او ویلي یې و چې د کفارو برخلیک په دوزخ کې ابدي هلاکت دی؟

او الله تعالی فرمايلي:(وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)او هغه خلق چې کفر يې کړی دی او زمونږ آيتونه يې دروغ ګڼلي دي، همدغه کسان د (دوزخ د) اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي.[2: 39]. [2: 39].

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيکونو تقليد کوي.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپېريال له وېرې يې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.

او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقيدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په ميراث پاتې دي او دوی يې معتاد شوي دي او ډېری نور يې تعصب او له هغه باطل غيرت چې ورته پاتې دی له دې منعه کوي چې اسلام ومني.

او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې بې دليله ودرېږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووايي، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په يوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلی يم!" بلکې هغه بايد له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې بايد فکر وکړي او په خپل هغه عقل سره فکر وکړي چې خالق يې ورکړی ترڅو پوه شي چې دا کائنات يو خالق لري.همدا رنګه څوک چې د ډېرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقليد لپاره هېڅ عذر نه لري، هغه بايد د حقيقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي: زه څنګه کولی شم د يو داسې بې جانه شي عبادت وکړم چې نه زما اوري او نه ما ګوري او هېڅ ګټه هم راته نشي رسولی؟!

په ورته ډول، عيسوی چې په هغو شيانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ بايد له ځانه وپوښتي چې: الله څنګه کولی شي خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان څنګه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ويې وژني؟! آيا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آيا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظيفه ده چې د حق پيروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نيکونو تقليد ونه کړي.

الله تعالی فرمايلي دي:(وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔ□ا وَلَا يَهۡتَدُونَ) (وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔ□ا وَلَا يَهۡتَدُونَ)او کله چې دوی ته ووېل شي چې راشئ هغه شي ته چې الله نازل کړی دی او رسول ته (راشئ)، دوی وايي: موږ ته هغه (لار) کافي ده چې په هغې باندې موږ خپل پلرونه موندلي دي، آيا اګر که د دوی پلرونه داسې وو چې نه پر کوم شي پوهېدل او نه هدايت موندونکي وو[5 :104].

هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپېريال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته يوه د خير لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.

نو پر تا باندې سمدلاسه اسلام قبلول واجب دی، خو په تا باندې لازم نه دی چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راوړلو خبر ورکړې او يا د مسلمانېدو اعلان وکړې، کله چې دا کار تا ته ضرر رسوي.

او پوه شه چې که مسلمان شوې نو ته به د ميليونونو مسلمانانو ورور شې، او کولی شې په خپل هېواد کې له جومات او يا اسلامي مرکز سره اړيکه ونيسې او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړې او هغوی پدې کار سره خوشحالېږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ} {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ}(او هغه څوک چې له الله نه ووېرېږي، (نو) هغه به د ده لپاره د وتلو څه ځای پيدا کړي) او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې ګومان يې نه کوي.[65 : 2، 3]

ګرانه لوستونکيه!

آيا د خالق الله رضا کول مهم نه دي -چا چې دربانديې خپل ټول نعمتونه لوروللي، چا چې په داسې حال کې خواړه درکول چې ته د خپلې مور په خېټه کې د جنين په بڼه وې، او هوا يې دررسوي چې اوس يې تنفس کوې- که د خلکو راضي کول مهم دي؟

آيا د دنيا او آخرت بريالېتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!

خپل ماضي ته اجازه مه ورکوه مخنيوی دې وکړي چې غلطه تګلاره سمه کړې، او سم کارونه وکړې.

نن ورځ ريښتينی مؤمن شه! او شيطان ته اجازه مه ورکوه چې د حق له پيروۍ څخه دې منع کړي!

الله تعالی فرمايلي دي:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174) {يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174)ای خلقو! يقينًا تاسو ته د خپل رب له جانبه لوی دليل راغلی دی او موږ تاسو ته واضحه رڼا نازله کړې ده.فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (175) } فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا(175) نو هر چې هغه کسان دي چې پر الله يې ايمان راوړ او پر (دين د) هغه يې منګولې ښخې کړې، نو خامخا به هغه دوی په خپل رحمت او فضل کې داخلوي او د خپل ځان په طرف به يې په نېغه لار روانوي.[4: 174 ,175].

آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه ستا لپاره منطقي وي او په خپل زړه کې دې پر حقيقت اعتراف وکړ؛ نو پر تا لازم دي چې د مسلمانېدو لپاره لومړی ګام پورته کړې. آيا ته غواړې زه درسره مرسته وکړم چې ستا د ژوند غوره پرېکړه وکړې او آيا تاته لارښوونه وکړم چې څنګه مسلمان شې؟

مه پرېږده چې ګناهونه دې په اسلام کې له داخلېدو مخنيوی وکړي، الله تعالی په قرآن کې موږ ته فرمايلي دي چې هغه د انسان ټول ګناهونه بښي، که چېرته هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو طبيعي ده چې له اسلام راوړلو وروسته به هم درڅخه ګناهونه کيږي، ځکه موږ انسانان يو او بې ګناه پرېښتې نه يو،خو موږ ته په کار دي چې له الله تعالی څخه بښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو، او که الله تعالی ووينې چې ته د حق په منلو کې ګرندی وې او په اسلام کې داخل شوې او د شهادت دوه کلمې دې وويلې، نو هغه به تا سره د نورو ګناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې د الله لورې ته روان شي او د حق پيروي وکړي، الله به درته د نورو نيکيو توفيق ورکړي، نو په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه کيږه مه او سمدلاسه اقدام وکړه.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمايي:(قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ إِن يَنتَهُواْ يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ) (قُل لِلَّذِينَ كَفَرُواْ إِن يَنتَهُواْ يُغَفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ)(ته هغو کسانو ته ووايه چې كفر يې كړی دی، كه چېرې دوی منع شي، (نو) دوی ته به د هغو (ګناهونو) ښښنه وشي چې مخکې (ترې) شوي دي).[8 : 38].

څه باید وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل آسانه خبره ده او کوم رسم او رواج، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتیا نه لري، انسان باید یوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په داسې حال کې چې په معنا یې پوه شي او ایمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله) یعنې زه ګواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا ګواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته آسانه وي چې په عربي ژبه یې ووایې نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه یې ووایې او پدې سره به ته مسلمان شې، بیا نو تاته په کار دي چې دین دې زده کړې، کوم چې په دنیا کې ستا نیکبختي او آخرت کې ستا خلاصون او نجات دی.
د اسلام په اړه د لا زیاتو معلوماتو په اړه درته د دې سایټ د لیدلو سپارښتنه کوم:

په .... ژبه د قرآن کریم د معناګانو د ژباړې لینک:

او د دې لپاره چې زده کړې چې څنګه اسلام عملي کړې، تاته سپارښتنه کوو چې دا ویب پاڼه وګورې:

ز ه چا پيدا کړی يم؟ او ولې؟هر څه د خالق د وجود څرګندونه کوي
الله سبحانه وتعالی
د سپېڅلي رب صفتونه
هغه رب چې عبادت يې کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي.
آيا دا معقوله ده چې خالق دي موږ له وحی پرته پرېږدي؟
قرآن کريم
ولې ډېر شمېر رسولان؟
يو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړی.
اسلام څه شی دی؟
مسلمانان د عيسی عليه السلام په اړه څه عقيده لري؟
زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟
اسلام د نېکمرغی لار ده
اسلام ته په داخلېدو کې څه ګټه کوم؟
که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟
پرېکړه مه ځنډوه!
د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيکونو تقليد کوي.
هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟
ګرانه لوستونکيه!
آيا ته چمتو يي چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړې؟
څه بايد وکړم چې مسلمان شم؟